

't Miroêkel va Jezus in Brussel

't Was in den taaid dat Onze Leeven Ier mè Sinte Peeter ee on de kante van Brussel e toereke moktege. De gielen dag aan ze miroékele gedoén. Boeilte weggepakt, woéter in kokka veranderd, sjcheile peis recht loon luupen en polleteekers de woéraid down spreike. Surtoe van da leste woêre ze meug, mo meug, zu meug as nen ond. En oenger da z' aan !

" Pjèro, zukt ne ki eet vè 't eite. Maainen beir grolt en ik uur aa moégt tot ee rammele, " zaa Jeezus.

Ja, Sinte Peeter aa persees oek geiren eet te bikke gad.

Zjuuzeke bleifd zitten onder nen boom en Sinte Peeter goenk op inspekse. Da toot, ei kwamp baai e gruuft kastiel woe dat er 'n gruuft fiest on de gank was. Eten en drinke, volle petrol, de toefels stonne vol.

Sinte Peeter vroeg in de keuke " Of dasse vantaaid van uile good eite gie klaa kikske koste losse, vi twee braave peis mè ne stouten oenger ? "

"Na, ja, ee si, vwala," zaa de maitre cuisinier "ee edde 'n ferm keek. Fret mo dat a gat me nen tout stoët. "

En Sinte Peeter goenk voesj mè da gebruneid bisjke, bisjke, allei. 't ess te zegge. biest. ' ge moeist da zeen ! Dei billene woére zu sjchuun dik en rond, en da këske op dei bëst !

Da stak allemoél vol mals vlies.

De ziever leep van Sinte Peeter zan bakkes en dei keek gaf ne parfum, ne ruik !

Oei! Mmmmm ! E kreig de troênen in zan uuge van altoêsen en et woéter leep van zan toeng af.

Neije, doe kost em zan puute ni afaave. Ien billeke, allei, da kost toch gie kwoêd, allei, rap, joep si, mjamnjamnjam. Goo da da was ! Good !

"En dailleurs, ei ei toch nog ienen bil op ouversjchot, " zaa Sinte Peeter in z'n aaige. " Ik zal wel eet oeitvinne as em eet vroêgt. "

" Aa, zedd'er, " zaa Zjuuzeke, " en g' et a marsjandeese baa zeen ek ! Amaai, wat 'n ferm biest, bezeet da ne ki, wat 'n keek ! Allei, rap, gaa en ik, eeder nen bil, ik em bekan een flaate van den oenger. "

" Pië ! Pjèro ! Woe-es dannen twidde puut ? "

" Zoid'et geluue, " zaa Sinte Peeter, " mo ee in Brussel zen alle keekes gebrekkelek, allei, gandikapeid. De Brusselse keekes emme mo iene puut. Da's faaitelek spaaiteg, want ma gedacht es dat et beste van de keek. Vandoé da de Brusseleirs zuu doêneg keeke frette.

Ze moeten er altaaid twie eite vè twie billekes binnen 't emme "

" Mukt dat on d'onne waaisj, " zaa ons Ier.

" Mo 't es de woeraid Ik hem er onderweg gien ander gezeen! "

" Kërjuize stad, kërjuize stad, Brussel, " grolde Ons Ier. Ei aa gelaaik, mo zaanen oenger was te gruuft vè doe op voesj te goên. Ei begost t'eite.

De noste mergend goenke ze wei op trot en ze zoégen eeveranst ewa keeke stoén dat on 't sjoépe woére. Allemoél op iene puut ! Iene.

" Awel, zee ne ki ! " reep Sinte Peeter, " ge wilden et gistere weial ni geluuen, è, straffe ! Tenè, al dei keekes emmen iene puut, na zeede't zëlf ! "

Mo Zjuuzeke klasjte ne ki good in zan annen en al dei keekene leepe de puute onder uile gat oeit van 't versjcheete. Twie puute, verstoide.

" Wa paasde doevan ? " vroeg ons Ier on Sinte Peeter. " Woé zen na aa keeke mè iene puut ? "

"Jommo, Zjuuzeke, " antwoudege Sinte Peeter, " Woevui edde ga gisteren oek ni in a anne geklasjt, vui da ge begost t'eite? "